

РЕШЕНИЕ

№ 25279

гр. София, 23.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.05.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

**ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов
Елеонора Попова**

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2998** по описа за **2026** година докладвано от съдия Пламен Панайотов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Образувано е по касационна жалба, подадена от Т. Р. М., ЕГН [ЕГН], чрез процесуалния представител адв. А. В. – САК срещу Решение по АНД № 11764/25г. по описа на Софийския районен съд, НО, 132 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № BG2025/5800-53/НП/10.06.2025 г., издадено от заместник-директора на териториална дирекция (ТД) „Митница С.“, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 683,20 лева за нарушение на чл. 233, ал. 1, вр. ал. 3 от Закона за митниците (ЗМ), и са отнети в полза на държавата стоките, предмет на нарушението, на основание чл. 233, ал. 6, вр. чл. 233, ал. 3, вр. с ал. 1 от ЗМ.

В касационната жалба се развиват съображения, че решението на СРС е неправилно, незаконосъобразно и необосновано, както и постановено при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправните разпоредби. Касаторът твърди, че СРС не е обсъдил в цялост и взаимна връзка всички събрани по делото доказателства и е не е обсъдил в цялост доводите и възраженията, поради което не са установени правилно релевантните за спора факти. Поддържа, че е налице неправилно приложение на чл.107, ал.2 НПК относно задълженията на съда дори служебно без искане от страната, да събере и обсъди доказателства за всички относими факти и обстоятелства. Касаторът посочва още, че твърдяното в НП нарушение не е описано със съставомерните му белези, даващи възможност на

привлеченото към административнонаказателна отговорност лице да разбере кой, кога, къде и какво е извършил, като словесното описание на нарушението не съответства на дадената му правната квалификация. Според жалбоподателя, актовете не съдържат убедителни доказателства, че е налице преминаване на държавната граница без знанието и разрешението на митническите органи, като сочи, че той не е фактически установен на границата или в процес на митническо контролно преминаване, а откритите стоки се твърди да са били в склад на „Български пощи“ преди митническата граница. Поради това, самото наличие на пощенска пратка, която е декларирана за износ, не е доказателство за фактическо пренасяне през митническата граница под митническия контрол, което е ключов елемент от състава на нарушение по чл. 233 ЗМ. Излага още, че територията на митническо бюро и на Българския разменно-сортировъчен център на „Български пощи“ ЕАД – БРСЦ „В.“, не представлява държавна граница и извършването на митническа обработка или временно задържане на пощенски пратки в този обект не съставлява преминаване на държавна граница. Посочва също, че НП е издадено след изтичане на 6-месечния срок по чл.34, ал.3 от ЗАНН, както и че липсва изрично изброяване на материалите, събрани в хода на проверката, предхождаща действията по чл.40-43 от ЗАНН, с оглед на което се възпрепятства възможността му да се запознае с тях и съответно да съобрази своята процесуална позиция. Изложен е и аргументът, че е необходимо административното нарушение или престъпление да е извършено виновно, каквито доказателства в настоящия случай липсват. На следващо място касаторът навежда, че наказателното постановление не е издадено от компетентен орган, в кръга на службата му и в предписаната от закона форма. Освен това допълва, че административнонаказващия орган не е обсъдил и разпоредбите на чл.27 и чл.28 от ЗАНН, като липсват мотиви за неприлагането на чл.28 от ЗАНН. Претендира разноски.

С молба от 29.05.2026 г. касаторът, чрез процесуалния си представител адв. В., излага аналогични на изложените в касационната жалба доводи, като моли за отмяната на оспореното решение и процесното наказателно постановление.

Ответната страна - заместник-директора на териториална дирекция (ТД) „Митница С.“, не изпраща представител и не представя становище по делото.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл. 218 във вр. с чл. 220 от АПК/.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства, преценени поотделно и взети в тяхната съвкупност, доводите на страните и посочените касационни основания в жалбата, Административен съд София - град, VI-ти касационен състав, прие за установено следното: касационната жалба е подадена в рамките на преклузивния срок за оспорване, от процесуално легитимиран субект, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

В оспореното решение въззивният съд, въз основа на събраните доказателства е установил фактическата обстановка, като е приел, че Към 05.11.2024 г. свидетелката М. М. П. заемала длъжността „главен инспектор“ в ТД „Митница С.“. В изпълнение на служебните си задължения на посочената дата в склад на пощенския оператор „Български пощи“ ЕАД- разменно сортировъчен център „В.“, находящ се в [населено място], [улица], свидетелката в присъствието на друг контролни служители извършила на случаен принцип проверка на пратки, предназначени за изпращане извън граница. Една от селектираните за проверка пратки била тази с номер за

проследяване RI331268325BG, предназначена за изпращане чрез оператора „Български пощи“ ЕАД за Великобритания и с изпращач жалбоподателя. Декларираното съдържание било “Vafli and Makaroni” до тегло 1,944 кг и обща стойност 15 евро. Пратката представлявала 1 колет, съдържащ 4 броя кутии, и била отворена в присъствието на служител на пощенския оператор. След отварянето им било установено, че в кутиите се намират 56 броя кутии цигари с марка “Rothmans” и всяка кутия съдържа 20 къса, или общо 1120 къса цигари, всички обложени с български акцизен бандерол. Резултатите от извършената проверка и направените констатации били обективирани в протокол за извършена митническа проверка № 27BG005800M046294/05.11.2024 г. На основание чл. 16, ал. 1, т. 5 от ЗМ били изискани писмени обяснения от жалбоподателя, в които той е заявил, че на този етап няма да дава такива.

На основание чл. 41 от ЗАНН цигарите били задържани с Разписка № 24016530/05.11.2024 г. по описа на ТД „Митница С.”, а за предаването им бил съставен приемо-предавателен протокол от 05.11.2024 г.

С писмо с рег. № 32-1075987/12.11.2024 г. митническите органи изискали от пощенския оператор информация касателно изпращането на няколко пратки, включително процесната. Пощенският оператор предоставил с писмо с изх. № 04-02-42-1/23.12.2024 г. информация касателно служителю, извършил обработването на пратката, пощенския клон на подаването ѝ, датата и часа на обработването ѝ, посочените при изпращането данни за изпращача и получателя, като били депозираны и обяснения в писмен вид от служителю касателно случая. С допълнително писмо с вх. № 04-02-42-3/13.01.2025 г. пощенският оператор е посочил, че при приемане на международни пратки се събират идентификационни данни на подателя като име и ЕГН, ако е физическо лице.

На 21.01.2025 г. бил съставен АУАН № BG21012025/5800/M-59, издаден от свидетелката П., в който било прието, че на 05.11.2024 г. в разменен сортировъчен център „В.“ – склад на „Български пощи“ ЕАД, находящ се в [населено място], [улица], жалбоподателят е осъществил състава на административно нарушение по чл. 233, ал. 1, във вр. с ал. 3 от ЗМ за това, че е направил опит да пренесе през държавна граница акцизни стоки, забранени за износ – тютюневи изделия, без знанието и разрешението на митническите органи, пратка RI331268325BG, която съдържала 56 броя кутии цигари с марка “Rothmans” и всяка кутия съдържала 20 къса, или общо 1120 къса цигари, всички обложени с български акцизен бандерол. Препис от АУАН бил връчен лично на жалбоподателя в същия ден, като няма данни в законоустановения срок същият да е направил възражения срещу него.

Видно от становище към служебна бележка № 32-28172/27.01.2025 г. общата продажна цена на стоките (цигарите), предмет на нарушението, била 341,60 лева.

С покана с рег. № 32—190545/23.06.2025 г. на 04.07.2025 г. жалбоподателят бил поканен за съставяне на НП. Въз основа на АУАН, при сходна фактическа обстановка и правни изводи, на 10.06.2025 г. било издадено обжалваното наказателно постановление от заместник-директор на ТД „Митница - С.”, оправомощен за това със Заповед № ЗАМ-502/32-817160/15.04.2024 г. на директора на Агенция „Митници”. Препис от НП бил връчен на жалбоподателя на 10.07.2025 г.

С обжалваното решение Софийски районен съд е потвърдил наказателното постановление. За да постанови този резултат, съдът е приел, че АУАН и НП са издадени от материално компетентни лица по смисъла на закона и че съдържат всички изискуеми реквизити, като при издаването им не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно.

При постановяването му не са допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Съдът обективно, пълно и всестранно е изследвал фактите по делото, за което е събрал в

пълнен обем относимите по делото доказателства, които е анализирал правилно. Настоящата съдебна инстанция споделя извода на състава на СРС, че оспореното НП е издадено при изяснена фактическа обстановка и доказано авторство на деянието, което обосновава и наложените с него на жалбоподателя административно наказание.

Посочената фактическа обстановка се установява по безспорен и категоричен начин от събраните писмени и гласни доказателства, СРС правилно ги е кредитирал и настоящият състав също счита, че следва да се кредитират.

Въз основа на приетата фактическа обстановка, въззивният съд е стигнал до правилни юридически изводи, като с решението е потвърдил НП.

Настоящата съдебна инстанция споделя извода на състава на СРС, че оспореното НП е издадено при изяснена фактическа обстановка и доказано авторство на деянието, което обосновава и наложените с него на жалбоподателя административни наказания.

В хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до ограничаване на правото на защита на нарушителя. Административнонаказателното производство е проведено законосъобразно, при съобразяване с изискванията на ЗАНН. Описаната в АУАН и издаденото въз основа на него наказателно постановление фактическа обстановка е правилно отразена, нарушената материалноправна норма е посочена точно, нарушението е словесно правилно индивидуализирано и отговаря на установената фактическа обстановка, както в АУАН, така и в наказателното постановление. АУАН и наказателното постановление съдържат всички задължителни реквизити. Фактическото описание на нарушението отговаря на изискванията на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. В тях ясно и точно са конкретизирани обстоятелствата, относими към всички признаци от обективната страна на санкционния състав на чл. 233, ал. 3 от Закона за митниците.

Основният състав на административното нарушение "митническа контрабанда" е уреден в чл.233, ал.1 ЗМ. Изпълнителното деяние на митническата контрабанда може да се изрази в две форми - "пренесе" или "превози", в зависимост от това дали е използвано превозно средство. От обективна страна е необходимо пренасянето или превозването на стоките да се извършва през държавната граница, без знанието и разрешението на митническите органи и да не представлява престъпление. Същевременно съгласно чл.233, ал.3 ЗМ, когато за извършване на нарушението по, ал.1 е използвано превозно или преносно средство с тайник или когато предмет на митническа контрабанда са акцизни стоки или забранени за внос или износ стоки, глобата е от 200 до 250 на сто върху митническата стойност на стоките при внос или стойността на стоките при износ, а в случаите на контрабанда на тютюневи изделия - от 200 до 250 на сто от продажната им цена.

Няма спор между страните, а и се установява от събраните доказателства, че при проверката от митническите органи на дата 05.11.2024 г., в склад на пощенския оператор „Български пощи“ ЕАД - разменно сортировъчен център „В.“ са открити общо 56 броя кутии цигари съдържащи общо 1120 къса, облепени с български бандерол, подробно описани в АУАН, като от събраните по делото доказателства се установи също, че цигарите са на жалбоподателя. Износът(извеждане на стоки извън митническата територия на Европейския съюз към трети страни) или изпращанията до друга държава - членка на Европейския съюз, на тютюневи изделия, облепени с български бандерол, е забранен на основание чл.33, ал.2 Закон за тютюна, тютюневите и свързаните с тях изделия, освен в случаите, когато това е предвидено със закон. В случая количеството пренасяни цигари е по-голямо от посоченото в чл. 4в, ал.1 от ППЗАДС, с оглед на което и износът им е забранен.

Опитът за пренасяне на тютюневи изделия през държавната граница е противоправен, тъй като е осъществен без знанието и разрешението на митническите органи. Значителното количество

цигари в пратката на Т. М. са открити едва като резултат от извършената контролна проверка от митническите органи. Носеното от него количество цигари не е за лична употреба, доколкото е над допустимите количества по чл.4в, ал. 1, б. „а“ от ППЗАДС /до 800 броя къса/. Освобождаването на тези количества цигари се извършва по реда на митническото законодателство, като в случая не се установява, а и няма такива твърдения, да е проведена процедура по ЗАДС за начисляване и плащане на акциз. По тези съображения и преносът на това количество през държавната граница (респ. опитът за пренос) са наказуеми, на основание чл.233, ал.1, вр. ал.3 от Закон за митниците. До този извод правилно са достигнали и АНО, и състава на решаващия съд.

Наложеното наказание - глоба, е в минималния размер по чл. 233, ал. 3, изр. 3 ЗМ - 200 на сто от продажната цена пренасяните тютюневи изделия. Последната е на обща стойност от 683,20 лева, съгласно неоспореното Становище рег. № 32-30348/29.01.2025 г., на назначената комисия, определена със Заповед № ЗТД-5800-20-690093/09.01.2024 г. на директора на териториална дирекция „Митница С.“, която да определи продажната цена на стоките, предмет на процесното нарушение. Оспореното решение е правилно, респективно НП е законосъобразно и в частта относно отнемането на вещите - предмет на нарушението на основание чл. 233, ал. 6 от ЗМ.

Настоящият състав счита, че фактическия състав на констатираното административно нарушение е описан достатъчно ясно, точно и конкретно, като са спазени изискванията на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН. По безспорен и категоричен начин е установено, че Т. Р. М. е направил опит да пренесе през държавната граница на Република България, без знанието и разрешението на митническите органи акцизни стоки – забранени за износ – тютюневи изделия. Неоснователно е оплакването на касатора, че не е установен извършителя на процесното административно нарушение, тъй като самоличността му е безпротиворечиво установена от пощенските служители, вписали го като подател на процесната пощенска пратка. Макар и да не е осъществено на граничен контролно-пропускателен пункт, без съмнение действието по изпращането на пратка по пощата, която съдържа забранени за износ акцизни стоки, носи признаците на нарушението „митническа контрабанда“. Като е подал митническата декларация CN22, с която описва невярно съдържанието на пратката и след физическото предаване на пратката на пощенския оператор, за да бъде изпратена до О. кралство, М. е осъзнавал, че същата ще напусне територията на Република България и че по този начин той нарушава законовата забрана за изнасянето на акцизни стоки с български бандерол по смисъла на чл.33, ал.2 от закона за тютюна, тютюневите и свързаните с тях изделия.

С оглед горните съображения, настоящият състав на АССГ намира, че решението на СРС е правилно и следва да бъде оставено в сила, а НП като законосъобразно правилно е потвърдено.

Въпреки изхода на спора, на ответника по касация не се дължат разноски, тъй като такива нито са сторени, нито са претендирани.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. първо от АПК Административен съд София - град, VI-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4311 / 28.11.2025 г., постановено по АНД № 11764 от 2025 г. по описа на Софийския районен съд, 132 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

